

A ד"ד

Intro

Today we will Be"H learn 'דף ו' of בבא מציעא.
Some of the topics we will learn about include:

חשיד אממונא

חשיד אשבועתא

The Gemara discusses whether one who is suspected of stealing is also suspected of swearing falsely.

תקפה אחד בפנינו

If one of the litigants seizes the entire טלית in front of בית דין, the Gemara debates whether he is now considered the מוחזק and can keep it, or not.

הקדישה בלא תקפה

If seizing the טלית IS effective, the Gemara discusses whether consecrating it is effective as well.

המוציא מחבירו עליו הראיה

The burden of proof rests on the claimant.

A

חשיד אממונא
חשיד אשבועתא

תקפה אחד בפנינו

הקדישה בלא תקפה

המוציא מחבירו
עליו הראיה

B ספיקות

The Gemara discusses several Halachos regarding animals of uncertain status, including:

ספק בכורות

The ownership of a possible firstborn animal; and whether it is treated as הקדש;

הספיקות נכנסין לדיר להתעשר

Sheep that were used to redeem possible firstborn donkeys are tithed together with the rest of the flock; and

קפץ אחד מן המנויין

A sheep already counted towards מעשר that entered a flock of untithed animals.

The Gemara references several Halachos of בהמה, tithing animals, including:

מנין הראוי פוטר

Counting an animal for tithes exempts it, even if a tenth animal was never separated;

B

ספיקות

הספיקות נכנסין לדיר
להתעשר

קפץ אחד מן המנויין

מנין הראוי פוטר

C and
עשירי ודאי
ולא עשירי ספק
One only tithes animals of certain status, but an animal whose requirement to be tithed is in doubt, is not required to be tithed at all.

הקדש

The Gemara references several principles regarding consecrating one's property, including:

גזל ולא נתיימשו הבעלים

One cannot consecrate something that is אינו ברשותו, not in his possession; and

כל ממון שאינו יכול להוציאו בדיינין

One cannot consecrate his belongings if he cannot prove his ownership in court.

C
עשירי ודאי
ולא עשירי ספק

הקדש:

גזל ולא נתיימשו
הבעלים
כל ממון שאינו יכול
להוציאו בדיינין

1 So let's review...

The Gemara discusses another scenario of שנים אווזין בטלית
 If two people were holding the טלית in front of דין בית, and תקפה אחד בפנינו
 One of them then seized the entire טלית;
 אי דשתיק
 אוודויי אוודי ליה
 If the other fellow remained silent, it is certainly an implicit admission that it belongs to the one who seized it.
 On the other hand,
 אי דקא צווח
 מאי הוה ליה למעבד
 If he protested, what more could he do?
 And we certainly do not recognize the seizure; and the status of the טלית remains unchanged and they divide it.

1

The Gemara discusses another scenario of

שנים אווזין בטלית:

תקפה אחד בפנינו

One of them then seized the entire טלית

אי דקא צווח

מאי הוה ליה למעבד

We certainly do not recognize the seizure and the status of the טלית remains unchanged and they divide it

אי דשתיק

אוודויי אוודי ליה

It is certainly an implicit admission that it belongs to the one who seized it

2

The Gemara inquires however, if דשתיק מעקרא והדר צווח
 If he was silent at the time, and then protested afterwards;
 Perhaps
 מדאשתיק אוודויי אוודי ליה
 His initial silence is considered an admission;
 OR
 כיון דקא צווח השתא
 איגלאי מילתא
 דהאי דשתיק מעיקרא
 סבר הא קא חזו ליה רבנן
 His later protest demonstrates that he was only silent because בית דין saw what happened, and he relied on them to reclaim the טלית?

2

The Gemara inquires however...

דשתיק מעקרא והדר צווח

If he was silent at the time, and then protested afterwards

כיון דקא צווח השתא איגלאי מילתא דהאי דשתיק מעיקרא סבר הא קא חזו ליה רבנן

His later protest demonstrates that he was only silent because בית דין saw what happened

מדאשתיק אוודויי אוודי ליה

His initial silence is considered an admission

- 3 The Gemara seeks to resolve this question from the following ברייתא regarding שנים אוחזין בטלית יחלוקן
 And the Braisa qualifies;
 בד"א ששניהם אדוקין בה
 They divide the טלית only if they are both holding on to it; but,
 היתה טלית יוצאת מתחת ידו של אחד מהן המוציא מחבירו עליו הראיה
 If only one person is holding the טלית, and another person claims it is his, the burden of proof lies on the claimant.
 Now, the Gemara asks
 פשיטא
 This is obvious!
 Rather, the ברייתא must refer to שתקפה אחד בפנינו
 Both of them were holding the טלית and one then seized it; and the ברייתא rules that it is effective?

3

ברייתא:
שנים אוחזין בטלית

היתה טלית יוצאת מתחת ידו של אחד מהן	בד"א ששניהם אדוקין בה
המוציא מחבירו עליו הראיה	יחלוקן

The Gemara asks
פשיטא?
Rather, the ברייתא must refer to
שתקפה אחד בפנינו
and the ברייתא rules that it is effective

4 The Gemara suggests two alternate scenarios:

1.

כגון דאתו לקמן

כדתפיסו לה תרוייהו

ואמרינן להו זילו פלוגו

Both were holding the טלית and were issued a ruling to divide it. Then,

נפקו והדר אתו

כי תפיס לה חד מינייהו

They later returned to דין בית דין with only one of them holding the טלית, and he claims;

אודויי אודי לי

"The other fellow admitted that it's mine."

While the other fellow claims

בדמי אגרתי ניהליה

"I rented him my half."

In this case, the ברייתא rules

המוציא מחבירו עליו הראיה

Because we reason

עד השתא חשדת ליה בגזלן

והשתא מוגרת ליה בלא סהדי

He would not rent it to him without witnesses after accusing him of stealing.

4

The Gemara suggests two alternate scenarios:

1

כגון דאתו לקמן
כדתפיסו לה תרוייהו
ואמרינן להו זילו פלוגו

Both were holding the טלית
and were issued a ruling to divide it

נפקו והדר אתו
כי תפיס לה חד מינייהו

They later returned to דין בית דין
with only one of them holding the טלית

He claims

אודויי

אודי לי

The other fellow
admitted it's mine

The other claims

בדמי אגרתי

ניהליה

I rented him
my half

In this case, the ברייתא rules
המוציא מחבירו עליו הראיה

Because we reason

עד הלא חשדת ליה בגזלן
והלא מוגרת ליה בלא סהדי

5 2.
 Another scenario;
 דאתו לקמן כי תפיס לה חד מינייהו
 ואידך מסרך בה סרוכי
 The one is discussing a case of where one is holding the entire טלית, while the other is merely clinging to it; and the Braisa rules;
 סרכא לאו כלום היא
 The one clinging to it is not considered a true מוחזק, and it is completely in the first person's possession.
 =====

5 2
**דאתו לקמן
 כי תפיס לה חד מינייהו
 ואידך מסרך בה סרוכי**
 One is holding the entire טלית,
 while the other is merely clinging to it

And the Braisa rules;
סרכא לאו כלום היא

6 The Gemara proceeds to discuss a related case:
 את"ל תקפה אחד בפנינו
 מוציאין אותה מידו
 If the Halachah is that his seizure is not effective and he must return it;
 הקדישה אינה מקודשת
 He certainly does not have the ability to consecrate it, because it's not his.

6 A related case...
**את"ל תקפה אחד בפנינו
 מוציאין אותה מידו**
 If the Halachah is that his seizure
 is not effective and he must return it;
הקדישה אינה מקודשת
 He certainly does not have the ability
 to consecrate it, because it's not his

However,
 את"ל תקפה אחד בפנינו
 אין מוציאין אותה מידו
 If the Halachah is that his seizure IS effective and he may keep it, the Gemara inquires
 הקדישה בלא תקפה מהו
 Does he have the ability to consecrate the טלית without seizing it?

**את"ל תקפה אחד בפנינו
 אין מוציאין אותה מידו
 הקדישה בלא תקפה
 מהו?**

On the one hand, since
 אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט דמי
 כמאן דתקפה דמי
 Consecration effects a transaction similar to an individual's קנין, and so it is merely another way of seizing it, and IS effective. OR,
 השתא מיהא הא לא תקפה
 He has not actually seized it, and the Pasuk says
 ואיש כי יקדיש את ביתו קדש
 מה ביתו ברשותו
 אף כל ברשותו
 לאפוקי האי דלא ברשותו
 One can only consecrate something presently under his domain, and so the consecration cannot take effect.

**השתא
 מיהא
 הא לא
 תקפה**

ואיש כי יקדיש
 את ביתו
 קדש
 מה ביתו ברשותו
 אף כל ברשותו
 לאפוקי האי דלא ברשותו

**אמירתו לגבוה
 כמסירתו
 להדיוט דמי
 כמאן דתקפה דמי**

Consecration effects a transaction
 similar to an individual's קנין,
 and so it is merely
 another way of seizing it

7 The Gemara relates an incident where this issue was debated:
 ההוא מסותא דהוו מנצו עלה בי תרי
 קם חד מינייהו אקדשה
 There was a dispute over the ownership of a bathhouse,
 and one of the litigants consecrated it; whereupon
 פרשי מינה כולה רבנן
 The רבנן refrained from using it, citing the following
 Mishnah as proof:

ספק בכורות
 אחד בכור אדם ואחד בכור בהמה
 בין טהורים בין טמאים
 If there is doubt concerning the firstborn status of a
 person, a Kosher animal, or a non-Kosher animal;
 המוציא מחבירו עליו הראיה
 The burden of proof rests on the claimant, namely the
 Kohein.
 However,
 אסורים בגיזה ובעבודה
 The owner may not shear its wool or use it for work.

Now, we can infer
 תקפו כהן אין מוציאין אותו מידו
 If the Kohein seizes the animal, he may keep it;
 דקתני המוציא מחבירו עליו הראיה
 Since the Braisa says that the burden of proof always rests
 on the claimant, which is now the ישראל. Nevertheless,
 כי לא תקפו
 אסורין בגיזה ובעבודה
 Even if the Kohein did not seize it, we must treat it as
 הקדש, since he MAY seize it. Similarly, the רבנן treated the
 bath as הקדש.

7 *The Gemara relates an incident where this issue was debated:*

**ההוא מסותא דהוו מנצו עלה בי תרי
 קם חד מינייהו אקדשה**

*There was a dispute over the ownership of a bathhouse,
 and one of the litigants consecrated it*

Whereupon
פרשי מינה כולה רבנן
The רבנן refrained from using it,

Citing the following Mishnah as proof:

**ספק בכורות
 אחד בכור אדם ואחד בכור בהמה
 בין טהורים בין טמאים
 המוציא מחבירו עליו הראיה**

However,
אסורים בגיזה ובעבודה

Now, we can infer
**תקפו כהן
 אין מוציאין אותו מידו**

If the Kohein seizes the animal, he may keep it
דקתני המוציא מחבירו עליו הראיה

Nevertheless,
**כי לא תקפו
 אסורין בגיזה ובעבודה**

Similarly, the רבנן treated the bath as הקדש

8 However, רבה rejects this reasoning:
 לעולם
 תקפו כהן מוציאין אותו מידו
 The Kohein must return the animal, because he is always
 considered the claimant. Nevertheless,
 אסורים בגיזה ובעבודה
 דקדושת בכור באה מאליה
 If the animal is truly a firstborn, it is automatically
 consecrated. Therefore, it must be treated as הקדש,
 because it might be the firstborn.
 However, the bath IS permitted because, as Rashi
 explains,
 אין קדושה באה אלא על פיו של זה
 The owner must consecrate it, and he cannot, because it is
 not currently in his possession.

8 *רבה rejects this reasoning:*

לעולם
תקפו כהן – מוציאין אותו מידו
Because he is always considered the claimant

Nevertheless,
אסורים בגיזה ובעבודה
דקדושת בכור באה מאליה

However, the bath IS permitted because
אין קדושה באה אלא על פיו של זה

9 The Gemara cites a ברייתא in support of רבה that תקפו כהן מוציאין אותו מידו

הספיקות
Which the Gemara explains refers to
ספק פדיון פטר חמור
Sheep that were used to redeem possible firstborn
donkeys,
נכנסין לדיר להתעשר
They are part of the flock regarding tithes.

Now, the Gemara explains that from the Pasuk of מעשר
בהמה;
וכל מעשר בקר וצאן
כל אשר יעבור תחת השבט
'העשירי יהיה קודש לה'
We derive the Halachah of
עשירי ודאי אמר רחמנא
ולא עשירי ספק
One only tithes animals of certain status, but an animal
whose requirement to be tithed is in doubt, is not required
to be tithed at all.

Therefore, in our case of
ספק פדיון פטר חמור
It depends as follows;
It is מחוייב במעשר only if the Halachah is
תקפו כהן מוציאין אותו מידו
The Kohein is compelled to return it, because it's owner-
ship by the ישראל, the מוחזק, is considered a certainty,
making it an עשירי ודאי.
However, it is פטור מעשר if the Halachah is
תקפו כהן אין מוציאין אותו מידו
The Kohein is not compelled to return it, because it's
ownership by the ישראל, the מוחזק, is considered in doubt,
making it an עשירי ספק.

Therefore, since the Braisa rules
הספיקות נכנסין לדיר להתעשר
The ספק פדיון פטר חמור is מחוייב במעשר;
It clearly supports רבה that
תקפו כהן מוציאין אותו מידו
=====

9 The Gemara cites a ברייתא in support of רבה that
תקפו כהן מוציאין אותו מידו

ברייתא:
הספיקות
ספק פדיון פטר חמור
Sheep used to redeem possible firstborn donkeys

נכנסין לדיר להתעשר
They are part of the flock regarding tithes

*The Gemara explains
from the Pasuk of*
**וכל מעשר בקר וצאן
כל אשר יעבור תחת השבט
העשירי יהיה קודש לה'**
We derive

**עשירי ודאי אמר רחמנא
ולא עשירי ספק**

*Therefore, in our case of פטר חמור,
it depends as follows;*

פטור ממעשר	מחוייב במעשר
<i>if</i>	<i>only if</i>
תקפו כהן	תקפו כהן
אין מוציאין	מוציאין
אותו מידו	אותו מידו

Therefore, since the Braisa rules
הספיקות נכנסין לדיר להתעשר
It clearly supports רבה that
תקפו כהן מוציאין אותו מידו

10 Regarding the original question of the **מסותא**, the bathhouse of disputed ownership that was consecrated by one of the litigants, whether it becomes **הקדש**;

The **Gemara** in the next **Daf** concludes:

במסותא מטלטלי

הקדישו אינו קדוש

If the bath was movable property, he certainly cannot consecrate it, because as **רבי יוחנן** said;

גזל ולא נתייאשו הבעלים

שניהם אינם יכולין להקדישו

זה לפי שאינו שלו

וזה לפי שאינו ברשותו

One cannot consecrate something that is not in his possession.

Furthermore, even

במסותא מקרקעי

A bath that is non-movable property, and therefore

ברשותיה איתא

It is always considered in his possession;

Nevertheless,

כל ממון שאינו יכול להוציאו בדיינין

הקדישו אינו קדוש

One cannot consecrate his belongings if he cannot prove his ownership in court. Therefore, the bathhouse is not

הקדש, and may be used.

10 Regarding the question of the **מסותא**...

The Gemara concludes:

**במסותא מטלטלי
הקדישו אינו קדוש**

*If the bath was movable property,
he certainly cannot consecrate it*

*As **רבי יוחנן** said;*

**גזל ולא נתייאשו הבעלים
שניהם אינם יכולין להקדישו
זה לפי שאינו שלו
וזה לפי שאינו ברשות**

Furthermore, even

**במסותא מקרקעי
ברשותיה איתא**

**כל ממון שאינו יכול להוציאו בדיינין
הקדישו אינו קדוש**

*Therefore, the bathhouse is not **הקדש**,
and may be used*